

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Podpisnik: MARK POHAR
Izdajatelj: Republika Slovenija
Serijska številka: d7 df 76 6a 00 00 00 00 57 1f 25 ed
Datum podpisa: 11.10.2020
Referenčna številka: 38261-1/2020/33

Številka: 38261-1/2020/33

Datum: 26. 10. 2020

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije na podlagi 220a. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - odl.US, 81/2015, 40/2017, 30/2019 - odl.US) in 219. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 8/2010, 82/2013) v postopku reševanja medoperaterskega spora na predlog družbe RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, ki jo zastopata direktorja Goran Živec in Jean-Francois Claude B. Willame, zoper družbo Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa predsednik uprave Tomaž Seljak, v zvezi delitvijo stroškov skupne gradnje, izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, je na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jarenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter »GPON Vojnik-Pot v Konjsko« dolžna družbi RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, omogočiti skupno gradnjo fizične infrastrukture za izvedbo elektronskih komunikacijskih omrežij na način, da:
 - a) stroški za izkop jarka se delijo tako, da družba Rune Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, krije ■■■ % teh stroškov, družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, pa ■■■ % teh stroškov,
 - b) stroški, skupne gradnje, ki so neposredno odvisni od širine jarka, kot so zlasti dobava in vgradnja gramoznega tampona, dobava in vgrajevanje asfaltbetona, dobava in vgrajevanje asfalta, ročni pobrizg z bitumensko emulzijo, strojno rezanje in odstranjevanje asfalta z nakladanjem in odvozom ruševin z upoštevanjem stroškovčasne in končne deponije, odstranjevanje betonskih plošč, kock, tlakovcev in prenos včasno deponijo s stroškičasne deponije ter ponovno namestitvijo na podlago, dobava peska in priprava peščene podlage za vse vrste plošč z nakladanjem in odvozom odvečnega materiala na deponijo s stroškičasne deponije, se delijo na enak način kot je določeno v alineji a) te točke izreka odločbe,
 - c) stroški skupne gradnje, ki niso odvisni od širine izkopenega jarka, kot so zlasti trasiranje, zapora cest, geodetsko snemanje, manipulativni stroški, se delijo tako, da vsaka stranka krije polovico teh stroškov,
 - d) družba RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, in družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, krijeta vsaka svoje stroške postavitve lastnega telekomunikacijskega omrežja (tj. uvleka cevi in kablov, jaškov ipd.),
 - e) glede ostalih pogojev, ki med strankama niso sporni, se stranki dogovorita sami.

2. Zahtevak družbe Rune Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, da družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, pri skupni gradnji fizične infrastrukture za izvedbo elektronskih komunikacijskih omrežij na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jarenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter »GPON Vojnik-Pot v Konjsko« ne sme postaviti pogoja, da mora odmik med cevmi strank v jarku znašati najmanj 30 centimetrov, **SE ZAVRNE**.
3. Zahtevak družbe Rune Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, da družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, skupne gradnje fizične infrastrukture za izvedbo elektronskih komunikacijskih omrežij na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jarenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter »GPON Vojnik-Pot v Konjsko« ne sme pogojevati z izkazom pridobitve ustreznih služnostnih pogodb oziroma drugih pravic gradnje na tujem zemljišču, **SE ZAVRNE**.
4. Posebni stroški niso nastali.

Obrazložitev:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je v zvezi z delitvijo stroškov skupne gradnje na podlagi 8. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014 - ZIN-B, 54/2014 - odl. US, 81/2015, 40/2017 in 30/2019 - odl. US; v nadaljevanju: *ZEKom-1*) s strani družbe RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana (v nadaljevanju: *RUNE Enia*), zoper družbo Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: *Telekom Slovenije*) dne 12. 8. 2020 prejela tri predloge za rešitev spora, in sicer na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jarenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter dne 14. 8. 2020 še predlog za rešitev spora na lokaciji »GPON Vojnik-Pot v Konjsko«.

V predmetnih predlogih za rešitev spora je Rune Enia v bistvenem navedel, da se ne strinja s predlagano delitvijo stroškov za izvedbo osnovnega rova v razmerju 50/50. Predlagal je, da se delitev izvede sorazmerno glede na presek vgrajene cevi. Po njegovem mnenju je popolnoma nesorazmerno, da se strošek deli 50/50, saj pri običajni samostojni gradnji RUNE Enia koplje 16 cm širok jarek in polaga nekaj (dve ali tri) mikrocevi zunanjega premera 16 mm, Telekom Slovenije pa polaga dvojčke – 2 cevi PEHD premera 50 mm ali celo več cevi premera 110mm, in s tem zasede bistveno več prostora v jarku.

Skladno z 220.a členom *ZEKom-1* je agencija dne 13. 8. 2020 za lokacije »TKO Gradišče nad Ajdovščino« (št. 38261-1/2020), »FL Pesnica GPON Jarenina« (št. 38261-2/2020), »FL Malečnik in FL Nebova« (št. 38261-3/2020), in 14. 8. 2020 za lokacijo »Vojnik-Pot v Konjsko« (št. 38261-4/2020) uvedla postopke reševanja spora. Telekom Slovenije je pozvala na izjasnitev in predložitev dokazil ter hkrati razpisala narok za ustno obravnavo.

Telekom Slovenije je v svojem odgovoru na poziv na izjasnitev z dne 24. 8. 2020 (dok. št. 38261-1/2020/16) navedel, da je pri skupni gradnji v dosedanjih dogovorih o delitvi stroškov skupnih

gradenj telekomunikacijskih omrežij končna realizacija pripravljena na načelu pravičnosti. Vsak operater oz. soinvestiror gradnje omrežja krije polovico gradbenih del – izkopov, ter vse lastne stroške izgradnje svojega omrežja (cevi, jaški, omarice, kabli), ne glede na število in presek položenih cevi. V primeru konkretne gradnje to pomeni, da je Telekom Slovenije v osnovi predvidel, da se bo večina izkopov na glavnih trasah izvedla z rovokopačem, praviloma v širini 30 centimetrov. Izjemoma se na daljših razdaljah, kjer v bližini ni druge infrastrukture, lahko uporablja stroj z rotacijskim diskom, ki omogoča izvedbo ožjega gradbenega rova. Telekom Slovenije je pri tem poudaril, da je v obeh primerih cena izkopa na dolžinski meter podobna, kljub temu, da se širina gradbenega jarka pri obeh tehnikah razlikuje. Zaradi tega je tudi demantiral argumenta predlagatelja, da je strošek gradbenih del direktno odvisen od širine rova, le-ta pa je neposredno odvisen od števila in premera cevi v njem. Direktno proporcionalne povezave med ceno izkopa jarka in premeri cevi v njem v praksi po navedbah Telekoma Slovenije namreč ni, je pa ne glede na tehniko izkopa dejstvo, da bo potrebno širino gradbenega rova tam, kjer je predlagatelj izkazal interes skupne gradnje prilagoditi za ustrezno večje število vgrajenih cevi. Pojasnil je tudi, da se tehnologije izgradnje omrežja od operaterja do operaterja razlikujejo, a so tudi pri uporabi mikrocevk potrebni praktično enako široki izkopi kot pri klasični gradnji. Zaradi vsega pojasnjenega za Telekom Slovenije ni sprejemljiva delitev gradbenih stroškov sorazmerno na presek položenih cevi kot je v predlogu predlagal predlagatelj.

Dne 10. 9. 2020 je bila izvedena ustna obravnava, o kateri je bil napravljen zapisnik št. 38261-1/2020/18. Na ustni obravnavi je uradna oseba sprejela sklep, da se zadeve pod opravnimi 38261-1/2020, 38261-2/2020, 38261-3/2020, 38261-4/2020 združijo v skupno obravnavo in se vodijo pod opravilno številko zadeve 38261-1/2020¹. Na ustni obravnavi je RUNE Enia pojasnil, da je jedro problema, da se jarek razširi in da se nato deli skupne stroške razširjenega jarka, pri čemer po njegovih navedbah za vzdrževanje ni razlike, če sta cevi različnih operaterjev v bližini. Po njegovih navedbah 30-centimetrski odmik z vidika tega, ali bi moral biti drugi operater obveščen o vzdrževanju, ni relevanten, ker je vplivno območje širše. Telekom Slovenije je pojasnil, da se odmiki izvedejo zato, da ima vzdrževalec pas, v katerem lahko izvede poseg, brez da poseže v infrastrukturo drugega operaterja. Da bi se dosegel željeni odmik, je jarek potrebno razširiti vsaj za 20 cm, tako da bo namesto 30 cm širok vsaj 50 cm. Po njegovih navedbah vsak lastnik infrastrukture ščiti svoj pas, da ima vsak možnost vzdrževanja brez da bi posegel v drugo infrastrukturo. Pojasnil je tudi, da je vplivno območje določeno v zakonodaji, vendar teh 30 centimetrov nima zveze s tem vplivnim območjem. Telekom Slovenije tako pri skupni gradnji zahteva odmik 30 centimetrov, pri čemer je treba upoštevati možnosti na terenu in če razmere tega ne omogočajo, se odmiki tudi ne upoštevajo oziroma so manjši. RUNE Enia je na to odgovoril, da pri sočasni gradnji predpisi glede odmikov ne obstajajo ter da odmikov med vodi iste vrste po tehničnih smernicah ni bilo. Telekom Slovenije je na ustni obravnavi tudi pojasnil, da bi bila širina izkopa, če bi se upoštevalo odmik 30 centimetrov, v konkretnih primerih 50 centimetrov, pri izkopu pa bi se v obeh primerih (za jarek v širini 30 cm in 50 cm) uporabil isti rovokopač, samo roka za izkop bo drugačna. Telekom Slovenije je bil nato pozvan, da najkasneje do 16. 9. 2020 posreduje ponudbo za izvedbo vseh gradbenih del in

¹ Agencija je o združitvi navedenih zadev dne 14. 9. 2020 izdala pisni odpravek sklepa, ki se v spisu vodi pod opr. št. 38261-1/2020/19.

delitev stroškov.

Agencija je dne 17. 9. 2020 prejela oceno Telekoma Slovenije (dok. št. 38261-1/2020/21), ki jo je posredovala predlagatelju v izjasnitev. RUNE Enia je v elektronskem sporočilu z dne 21. 9. 2020 (dok. št. 38261-1/2020/23) pojasnil, da se ne strinja z izračunom odstotka povišanja cene in vztrajal pri navedbah, da se izvedba skupne gradnje v primeru dveh telekomunikacijskih infrastruktur iz tehničnega vidika lahko izvede v jarku brez razširitev. V kolikor bi Telekom Slovenije vztrajal pri širšem jarku, je predlagal, da Telekom Slovenije zgradi traso, v katero vgradi 2 cevi s premerom 50 mm in 3 mikrocevi s premerom 16 mm in nato proda mikrocevi predlagatelju. V takem primeru predlagatelj plača strošek dodatnih cevi in sorazmerni del gradbenih del. Pri tem je glede delitve skupnega gradbenega stroška vztrajal, da je potrebno stroške deliti sorazmerno na presek položenih cevi.

Agencija je Telekom Slovenije pozvala, da se opredeli do navedb predlagatelja, predloži predračune za jarek v širini 30 centimetrov in jarek v širini 50 centimetrov, dodatno pa ga je pozvala, da razmisli o sporazumni rešitvi spora, na način, da Telekom Slovenije zgradi traso, v katero vgradi 2 cevi s premerom 50 mm in 3 mikrocevi s premerom 16 mm in nato mikrocevi proda predlagatelju.

Telekom Slovenije je svojem odgovoru na poziv z dne 29. 9. 2020 (dok. št. 38261-1/2020/29) pojasnil postavke iz ocenitve, predložene dne 17. 9. 2020. Pojasnil je, da se s predlogom za sporazumno rešitev spora ne strinja, in predlagal, da se omrežje zgradi z minimalnim odmikom ter se delitev stroškov izvede tako kot je v gradbeništvu običajno, in sicer, da vsak plača polovico skupnih del.

Ustna obravnava se je nadaljevala 5. 10. 2020 (zapisnik št. 38261-1/2020/31). RUNE Enia je nasprotoval navedbam Telekoma Slovenije, da zaradi širšega izkopa ne pride do večjih stroškov asfaltiranja oz. njegovih navedb, da se predvideva asfaltiranje v širini 80 oz. 100 centimetrov. Pojasnil je tudi, da je tehnično pravilen način izvedbe asfaltiranja razviden iz PZI, in se izvaja v širini izkopa in do 15 centimetrov preklopa v smeri prej obstoječega asfalta. Navedba, da širina izkopa ne vpliva na širino asfalta, je po njegovem mnenju tehnično nepravilna. Smisel določil o sočasni gradnji pa je po njegovih navedbah to, da bi vsi udeleženci čim več prihranili in ne, da bi le nekaj prihranili. Zato je predlagal, da se ugotovi, da obstajajo v primeru sočasne gradnje pogoji za vpis služnosti po 21. členu ZEKom-1, torej zahteva za predložitev dokazila o pridobljeni služnosti ne more biti zadržek za sklenitve pogodbe in začetka skupne gradnje. Telekom Slovenije je glede navedenega pojasnil, da o širini asfaltiranja sklepa glede na predhodne izvedbe del na lokaciji Jarenina, da pa je širina asfaltiranja odvisna od upravljalca ceste in se bo lahko asfaltiralo več ali tudi manj. RUNE Enia se je na to odzval s pojasnilom, da soglasja na konkretni lokaciji daje občina Pesnica in ne upravljalce cest. Telekom Slovenije je vztrajal pri odmiku 30 centimetrov, tam kjer je ta mogoč ter utemeljil, zakaj je odmik po njegovem mnenju potreben. RUNE Enia je glede navedenega pojasnil, da razlogi niso točni in da odmik ni potreben, saj zanj tehnološko ni razloga, optika namreč ne vpliva na delovanje druge optike, posledično bi moral Telekom Slovenije odmik, ki ga zahteva, tudi plačati. Telekom Slovenije je predlagal, da se tudi razširitev deli na polovico, saj imata korist obe strani. RUNE Enia se je strinjal, da se postavke, ki jih je Telekom Slovenije v vlogi z dne 29. 9. 2020 navedel kot tiste, ki se delijo na polovico (pod zaporednimi št. 1, 2, 3, 4 - brez polaganja dvojčka, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19) štejejo pod nabor del, ki se deli po določenem ključu, kakšen pa je ta ključ

pa je stvar debate. RENE Enia je podal tudi strinjanje, da so stroški, ki jih nosi vsaka stranka zase navedeni pod št. 6, 7, 9, 18 iz vloge Telekom Slovenije iz dne 29. 9. 2020. Stranki sta se strinjali, da se tisti stroški, ki niso vezani na širino in globino izkopa (kot so npr. trasiranje, geodetsko snemanje, zapora ceste itd.) delijo po ključu glede na število soudeležencev v gradnji in vsak udeleženec nosi enak delež (v tem primeru je to 50%/50%). RENE Enia je izrazil pričakovanje, da stroški izvedbe ne smejo biti višji kot so navedeni v predloženi ocenitvi – cene na enoto bi morale ostati enake, pri čemer je pojasnil, da je s cenami, kot so bile podane v tem postopku, zadovoljen in se z njimi strinja. Stranki sta se tudi strinjali, da se odločitev o delitvi stroškov v tej zadevi reši hkrati za vse štiri lokacije.

Ker so bila v postopku zbrana vsa relevantna dejstva, je agencija ugotovitveni postopek zaključila.

Podlago za odločanje o tem sporu predstavlja 10. člen ZEKom-1, ki v drugem odstavku določa, da morajo pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in v primeru sklenitve pogodbe o tem v 30 dneh od sklenitve obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

Agencija uvodoma ugotavlja, da je Telekom Slovenije izpolnil svojo obveznost iz 9a. člena ZEKom-1, in sicer je objavil namero o načrtovani gradnji za vse štiri lokacije (tj. TKO Gradišče nad Ajdovščino, FL Pesnica GPON Jerenina, FL Malečnik in FL Nebova ter GPON Vojnik-Pot v Konjsko) na portalu infrastrukturnih investicij. Skladno z istim členom je tudi RENE Enia pri Telekomu Slovenije izrazil svoj interes za vključitev v skupno gradnjo na predmetnih lokacijah iz spisovne dokumentacije izhaja, da se RENE Enia ni strinjal načinom delitve stroškov skupne gradnje kot ga je predlagal Telekom Slovenije v svojih odgovorih na izkazan interes za skupno gradnjo, ki ga je RENE Enia podal na štirih različnih lokacijah, zato je na agencijo vložil predlog za rešitev spora.

K 1. točki izreka:

V sporu je bilo treba odločiti o pogojih skupne gradnje, ker se stranki tega spora nista uspeli

² 9a. člen ZEKom-1 določa: »Infrastrukturni operater mora pri gradbenih delih na fizični infrastrukturi vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, če gradbeno dovoljenje ni potrebno, pa vsaj 60 dni pred predvidenim začetkom izvajanja gradbenih del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija najpozneje v treh dneh po prejemu poziva na svojih spletnih straneh javno objavi sporočilo investitorja o začetku projektiranja ali izvajanja del z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 10 delovnih dni od objave.«

dogovoriti o vseh pogojih, ki bodo del pogodbe o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jerenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter »GPON Vojnik-Pot v Konjsko«,

Zakon za primer, ko investitor in soinvestitor ne dosežeta soglasja glede delitve stroškov in mora posledično o tem odločiti agencija v sporu, ne določa podrobneje, na kakšen način agencija določi delitev stroškov. V zvezi s tem ZEKom-1 v 2. odstavku 10. člena določa zgolj to, da mora biti odločitev agencije objektivna, pregledna, nediskriminatorna in sorazmerna.

Med strankama je sporno, ali naj se stroški izkopa jarka in s tem povezani stroški delijo glede na presek vgrajenih cevi ali po enakih delih glede na število udeležencev v skupni gradnji (*per capita*). Dodatno je v zvezi s tem sporno, ali naj se skupna gradnja izvede z izkopom jarka v širini 30 centimetrov t.j. brez odmika med položenimi cevmi oz. telekomunikacijskimi kablji obeh strank (kar je bila prvotno načrtovana širina izkopa Telekom Slovenije – to izhaja iz zapisnika št. 38261-1/2020/31, str. 5) ali pa v širini 50 centimetrov zaradi upoštevanja 30-centimetrskega odmika med cevmi soinvestitorjev.

Za odločitev o zadevi je bilo treba odločiti o upravičenosti pogoja Telekom Slovenije, ki je zahteval, da mora razmik med cevmi obeh investitorjev znašati najmanj 30 centimetrov. V posledici navedenega pogoja se je širina izkopanega jarka iz predvidenih 30 centimetrov povečala na 50 centimetrov, kar vpliva na ceno izvedbe izkopa ter s tem povezanih stroškov. RUNE Enia je temu nasprotoval in v predlogu za rešitev spora zahteval, da Telekom Slovenija takega pogoja pri skupni gradnji ne sme postaviti, cevi obeh operaterjev pa da naj se v jarek širine 30 cm položijo brez medsebojnega odmika. Agencija zahtevku Rune Enia ni mogla slediti, kar je podrobno pojasnjeno v obrazložitvi k 2. točki izreka te odločbe. Posledično je agencija ugotavljala, po kakšnem ključu se bodo delili stroški izvedbe jarka, ki se izvede v širini 50 centimetrov.

RUNE Enia je predlagal, da Telekom Slovenije nosi stroške zaradi povečanja širine jarka ter delitev stroškov glede na presek vgrajenih cevi vsakega investitorja. Telekom Slovenije je predlagal, da se stroški izkopa jarka delijo na polovico, pri čemer bo vsaka stranka s tem avtomatično nosila tudi polovico povečanja širine jarka, do katere bo prišlo zaradi zahteve po 30-centimetrskem odmiku.

V zvezi s predlogom RUNE Enia, da naj se stroški izkopa osnovnega rova delijo sorazmerno glede na presek vgrajenih cevi, je agencija preverila, ali je širina jarka v primeru vgradnje dvojčka PEHD - 2x premera 50 mm (kar namerava Telekom Slovenije) in 3 mikrocevi premera 16 mm (kar namerava RUNE Enia) bistveno drugačna. V primeru ugotovitve, da je širina jarka neposredno povezana s premerom položenih cevi, bi se lahko določilo, da se stroški izvedbe osnovnega rova delijo glede na presek položenih cevi. Na ustni obravnavi dne 10. 9. 2020 (zapisnik o ustni obravnavi št. 38261-1/2020/18, str. 3) je RUNE Enia pojasnil, da se o širini izkopanega jarka odloči glede na vrste terena in glede na prejeta soglasja, širina pa znaša od 15 centimetrov do 30 centimetrov. Navedeno izhaja tudi s strani RUNE Enia predloženega PZI, ki je priloga zapisnika št. 38261-1/2020/18 – na str. 18 je navedeno, da je širina rova na dnu predvidena pri klasičnem izkopu za polaganje mikrocevi 15 do 30 centimetrov. V PZI je navedeno tudi, da se za polaganje klasičnega optičnega kabla na krajših ali daljših relacijah uporabijo dve, tri ali več mikro cevi premera 16/12 mm. Na drugi strani je Telekom Slovenije v svoji vlogi z dne 24. 8. 2020 (dok. št. 38261-12020/16) pojasnil, da bo večina izkopov na

glavnih trasah izvedena z rovokopačem, praviloma v širini 30 centimetrov, navedeno pa izhaja tudi iz zapisnika o ustni obravnavi dne 5. 10. 2020 št. 38261-1/2020/31, str. 5. Posledično agencija ugotavlja, da se za vgradnjo tako cevi Telekoma Slovenije (dvojček PEHD - 2x premera 50 mm) kot tudi za vgradnjo cevi RUNE Enia (3 mikrocevi s premerom 16 mm) izvede izkop v primerljivi širini, torej delitev stroškov glede na presek vgrajene cevi ne more biti upravičen. Širina izkopenega jarka za vgradnjo obeh dimenzij cevi (če bi se izvedlo dve posamični gradnji) je v konkretnem primeru primerljiva, torej širina jarka ni neposredno povezana s presekom položenih cevi. Posledično agencija ne more slediti predlogu RUNE Enia, da bi se stroški izvedbe osnovnega rova delili sorazmerno glede na presek vgrajenih cevi.

Odločilno dejstvo pri odločanju o delitvi stroškov v tem sporu je, kolikšno je povečanje gradbenih del zaradi pristopa RUNE Enia k predmetnim gradnjam. Iz spisovne dokumentacije izhaja, da se bo v konkretnih primerih (na 4 različnih lokacijah) izvedla skupna gradnja telekomunikacijske infrastrukture, pri čemer se bo izkopal jarek v širini 50 centimetrov in ne v širini prvotno predvidenih 30 centimetrov. Iz dokumentacije izhaja tudi, da je Telekom Slovenije prvotno želel izvesti jarek v širini 30 centimetrov (tako izhaja iz vloge št. 38261-1/2020/16, str. 2, in iz zapisnika št. 38261-1/2020/31, str. 5). Razlika med širino jarka v prvotno načrtovani investiciji Telekoma Slovenije in v skupni investiciji Telekoma Slovenije in RUNE Enia torej znaša 20 centimetrov. Ker je razlog za povečanje širine jarka prav v pristopu RUNE Enia k gradnji, je agencija v predmetnem sporu kot ključ za delitev stroškov upoštevala razmerje med prvotno in novo širino jarka. Tak način delitve stroškov je objektivni, hkrati pa upošteva načelo sorazmernosti, saj vsakega od investitorjev obremeni v skladu z njegovim »prispevkom« k skupni gradnji. Ker se torej zaradi soudeležbe RUNE Enia širina poveča za 20 centimetrov, mora RUNE Enia pokriti stroške [redacted] stroška izkopa jarka oziroma [redacted] % [redacted] cm / [redacted] cm = [redacted]. Ostalih [redacted] % stroškov izkopa jarka mora kriti Telekom Slovenije ([redacted] cm / [redacted] cm = [redacted]). Ob upoštevanju dejstva, da je bil razlog za širši izkop jarka prav v zahtevi Telekoma Slovenije po medsebojnem odmiku cevi, agencija ne vidi zadržkov, da Telekom Slovenije nosi proporcionalno večji del stroškov izkopa jarka. Ob tem agencija še dodaja, da Telekom Slovenije kot osnovni investitor v konkretnem primeru ustvari določen prihranek pri izvedbi skupne gradnje, saj plačilo [redacted] % stroškov skupne gradnje predstavlja nižjo vsoto, kot pa bi bila vsota, ki bi jo Telekom Slovenije plačal, če bi izvedel gradnjo v prvotnem obsegu brez soudeležbe RUNE Enia.

Glede mnenja Telekoma Slovenije, da se koristi skupne gradnje ne sme razdeliti na način, ki bi enega od deležnikov postavil v slabši položaj, tj. da bi bil deležen manjših koristi od drugega deležnika, agencija odgovarja, da je pri odločanju o načinu delitve stroškov v konkretnem primeru potrebno izhajati tudi iz potreb vsakega investitorja posebej. Glede na zgoraj določen način delitve agencija tudi zaključuje, da delitev stroškov skupne gradnje nobenega od investitorjev ne postavlja v slabši položaj. Kot že pojasnjeno, je Telekom Slovenije postavil zahtevo po 30-centimetrskem odmiku, ki z vidika RUNE Enia ni bila potrebna, zato je dolžan Telekom Slovenije tudi nositi [redacted] del stroškov izkopa jarka.

Po enakem ključu se poleg izkopa jarka delijo tudi stroški za vsa ostala dela, ki bodo dodatno nastala (oziroma se bo njihova vrednost povečala) zaradi povečane širine izkopa. Gre zlasti za postavke kot so dobava in vgradnja gramoznega tampona, dobava in vgrajevanje asfaltbetona, dobava in vgrajevanje asfalta, ročni pobrizg z [redacted] bitumensko emulzijo, strojno rezanje in

odstranjevanje asfalta z nakladanjem in odvozom ruševin z upoštevanjem stroškov začasne in končne deponije, odstranjevanje betonskih plošč, kock, tlakovcev in prenos v začasno deponijo s stroški začasne deponije ter ponovno namestitvijo na podlago, dobava peska in priprava peščene podlage za vse vrste plošč z nakladanjem in odvozom odvečnega materiala na deponijo s stroški začasne deponije. Ti in podobni stroški se namreč v posledici povečanja širine jarka tudi povečajo, torej je delitev predmetnih stroškov na naveden način smiselna in utemeljena.

Na tem mestu se agencija opredeljuje tudi do navedb strank glede vpliva širitve osnovnega rova na širino asfalta, ki ga je treba odstraniti in ponovno položiti (natančneje gre za postavke pod zaporednimi št. 12, 13, 14, 15 iz ocene, ki jo je Telekom Slovenije predložil z vlogo št. 38261-1/2020/21 z dne 16. 9. 2020 - to so dobava in vgrajevanje asfaltbetona, dobava in vgrajevanje asfalta, ročni pobrizg z bitumensko emulzijo, strojno rezanje in odstranjevanje asfalta z nakladanjem in odvozom ruševin z upoštevanjem stroškov začasne in končne deponije). Telekom Slovenije je navedel, da bi bila širina asfaltiranja in s tem povezani stroški enaki ne glede na to, ali se izvede jarek v širini 30 centimetrov ali jarek v širini 50 centimetrov. To je utemeljil na sklepanju iz predhodnih gradenj na lokaciji Jarenina, za katero je predložil konkretno ocenitev stroškov investicije. RUNE Enia se s temi navedbami ni strinjal, pojasnil je, da je tehnično pravilen način izvedbe asfaltiranja razviden iz PZI, in se izvaja v širini izkopa in do 15 cm preklopa v smeri prej obstoječega asfalta. Navedba, da širina izkopa ne vpliva na širino asfalta, je po njegovem tehnično nepravilna. Predložil je tudi primer asfaltiranja na območju Vojščica – Temnica, s čimer je dokazoval, da ni običajno, da Telekom asfaltira 80 cm ali 100 cm, kot je napisal v odgovoru z dne 29. 9. 2020 (dok. št. 38261-1/2020/29). Telekom Slovenije je pojasnil, da predložene fotografije niso vezane na konkretno lokacijo, temveč gre za druge projekte, ki s tem projektom niso v neposredni zvezi.

V zvezi z navedenim Agencija ugotavlja, da širina izkopenega jarka nedvomno vpliva na širino asfalta, ki ga je potrebno odstraniti. Že iz navedb Telekoma Slovenije na ustni obravnavi dne 5. 10. 2020 (zapisnik št. 38261-1/2020/31, str. 3) izhaja, da ima z izvajalcem že pripravljeno ponudbo za asfaltiranje, ki predvideva asfaltiranje med 80 in 100 centimetri, da pa se bo lahko asfaltiralo več ali pa tudi manj, odvisno od zahtev upravljalca ceste. Iz tega izhaja, da ima torej Telekom Slovenije zgolj ponudbo izvajalca del [REDACTED], ki mu je sam naročil, da pripravi ponudbo za širino asfalta med 80 in 100 centimetri, saj je sam sklepal, da se bo na območju Jarenine izvedlo takšno asfaltiranje. Točne izmere asfaltiranja pa bodo znane šele naknadno in agencija ne dvomi v dejstvo, da je širina asfalta, ki ga je potrebno odstraniti sorazmerna s širino jarka, saj je to izkustveno edini logičen zaključek. Agencija je zato določila, da se tudi stroški asfaltiranja – ter vsi z njim povezani stroški – delijo na enak način kot izkop jarka, to je, da Telekom Slovenije krije [REDACTED]% predmetnih stroškov, RUNE Enia pa [REDACTED]%.

Na koncu agencija še ugotavlja, da sta se stranki postopka strinjali (navedeno izhaja iz dok. št. 38261-1/2020/16 in zapisnika št. 38261-1/2020/31, str. 5), da vsaka nosi stroške postavitve svojega omrežja (cevi, jaški, omarice, kabli ipd.), med strankama pa tudi ni sporno, da se tisti stroški, ki niso vezani na širino in globino izkopa (kot so npr. trasiranje, geodetsko snemanje, zapora ceste itd.) delijo po ključu glede na število soudeležencev v gradnji in vsak udeleženec nosi enak delež. V tem primeru je to 50/50, vsaka stranka polovico, (soglasje strank glede tega izhaja iz zapisnika št. 38261-

1/2020/31, str. 5). Ker sta bili stranki glede tega soglasni, agencija v delitev stroškov v tem delu ni posegala, saj lahko glede na določbe ZEKom-1 postopek reševanja spora vodi le v tistih delih, ki so med strankami sporne. Je pa pri tem treba opozoriti, da ob izvedbi del stroški na enoto ne smejo biti drugačni kot v predloženi Ocenitvi št. [redacted] ki je priloga vloge Telekoma Slovenije z dne 16. 9. 2020 (dok. št. 38261-1/2020/21) in ki je v tem postopku služila kot osnova za presojo stroškov in kot podlaga za odločitev. Na ta način se bo zagotovilo, da je RUNE Enia seznanjen s stroški gradbenih del v naprej in glede tega ne bo naknadno prišlo do spora med investitorjema. Cene na enoto za posamezne gradbene posege morajo biti enake za izvedbo primerljivih del na vseh štirih lokacijah, ki so predmet tega postopka.

Glede navedb RUNE Enia, da smisel sočasne gradnje ni, da bi soudeleženci nekaj prihranili, ampak da bi vsi udeleženci čim več prihranili, agencija odgovarja, da ZEKom-1 ne predpisuje, da bi moral biti prihranek maksimalen. Kljub temu, da je ekonomsko smiselno, da je korist iz skupne gradnje (t.j. prihranek) čim višji, pa zakon o višini oziroma maksimizaciji prihranka ne določa ničesar. Posledično soinvestitor tovrstnega ugovora v postopku reševanja spora ne more uspešno uperiti proti investitorju. Namen zakona je, da se stroški gradnje obema investitorjema znižajo, ne glede na to, če se celoten strošek gradbenih del v primerjavi s prvotno načrtovano investicijo prvotnega operaterja nekoliko poveča. Prihranek je potrebno določiti glede na to, koliko bi izgradnja omrežja skupaj stala operaterja, če bi gradila samostojno (seštevek stroškov dveh ločenih gradenj), v primerjavi s stroški njune skupne investicije v primeru skupne gradnje. Prihranki so torej očitni, ne glede na to, da se zaradi pristopa zainteresiranega operaterja stroški gradbenih del nekoliko povečajo. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da so določeni stroški ne glede na širino izkopa tudi fiksni in z večanjem širine izkopanega jarka ostanejo enaki (trasiranje, zapora cest, geodetsko snemanje ipd.). Kot je bilo pojasnjeno že zgoraj, udeležba obeh strank v skupni gradnji tako za oba investitorja pomeni korist (prihranek), saj se bodo stroški posameznega investitorja bistveno znižali, kot pa bi bili v primeru samostojne gradnje vsakega investitorja posebej.

Agencija je skladno z navedenim določila pogoje za delitev stroškov skupne gradnje tako kot izhaja iz alinej a), b), c) in d) 1. točke izreka te odločbe.

Ker glede na predmet tega spora ostali pogoji skupne gradnje med strankama niso bili sporni, je agencija odločila, da v preostalem za skupno gradnjo veljajo pogoji, kot jih stranki dogovorita z medsebojnim sporazumom (alineja e) 1. točke izreka te odločbe).

K 2. točki izreka:

Agencija je ugotavljala, ali lahko Telekom Slovenije pri skupni gradnji postavi pogoj, da mora odmik med cevmi strank v jarku znašati najmanj 30 centimetrov. Za RUNE Enia namreč ta zahteva Telekoma Slovenije ni bila sprejemljiva, saj se po njegovem mnenju zaradi tega odmika brez utemeljenega tehničnega razloga poveča širina jarka pri skupni gradnji, posledično pa se povečajo tudi stroški gradnje.

Zahtevek ni utemeljen.

Zakon za primer, ko investitor in soinvestitor ne dosežeta soglasja glede pogojev skupne gradnje, podrobneje ne ureja, na kašen način mora agencija določiti tehnične pogoje skupne gradnje.

Agencija v postopku reševanja spora tako upošteva 2. odstavek 10. člena ZEKom-1, ki določa, da mora biti odločitev agencije objektivna, pregledna, nediskriminatorna in sorazmerna. Navedeno določbo je mogoče razumeti, da agencija v okviru reševanja spora ne more dopustiti pogojev, ki bi bili nasprotju z navedeno določbo zakona. Posledično se njena presoja v sporu omejuje zgolj na presojo, ali je postavljeni pogoj razumen v smislu njegove objektivnosti in sorazmernosti ter da ni diskriminatoren do udeležencev skupne gradnje.

V okviru ugotovitvenega postopka je agencija pozvala Telekom Slovenije, da pojasni, iz kakšnega razloga predmetni odmik zahteva. Telekom Slovenije je na ustni obravnavi dne 5. 10. 2020 pojasnil, da je zahtevani odmik 30 cm med cevmi obeh omrežij namenjen zmanjšanju možnosti poškodb infrastrukture drugega operaterja pri odpravi napak ali drugih gradbenih posegih na infrastrukturi prvega, npr. če je treba pri počeni ali stisnjeni cevi napako odpraviti z gradbenim posegom ali če je treba izvesti nov odcep z gradbenim posegom ali v primeru postavitve novih jaškov na obstoječi cevi. Prav tako je odmik 30 cm med cevmi obeh omrežij po njegovih navedbah potreben tudi iz razloga, če bi bilo treba v prihodnosti kapacitete omrežja povečevati z dodajanjem cevi. V vseh teh primerih je po navedbah Telekoma Slovenije manjša verjetnost nastanka poškodbe, ki bi nastala drugim operaterjem in obratno, podobno pa naj bi veljalo tudi v primeru prestavitve, ki jo zahteva lastnik ceste oz. zemljišča. Po mnenju RUNE Enia razlogi Telekoma Slovenije niso točni. Glede sanacije cevi je navedel, da je obvezna izvedba izkopa ročno, če temu ne bi bilo tako, bi tudi Telekom Slovenije svoje druge cevi poškodoval oz. bi jih polagal z zahtevanim odkikom. Glede dodajanja jaška za odcep je pojasnil, da je jašek minimalno velik 60 cm in bi s 30 cm odkikom še vedno posegli v infrastrukturo drugega. Glede možnosti dodajanja cevi je pojasnil, da se v tem primeru cevi dajejo ena nad drugo ter da je mogoče, da 30 cm tudi ne bi bilo dovolj. Glede zahteve za prestavitev vodov pa je navedel, da tako zahtevo dobijo vsi operaterji, ki so v skupni trasi. RUNE Enia je tako zaključil, da odmik ni potreben, saj zanj tehnološko ni razloga, dodal pa je tudi, da optika ne vpliva na delovanje druge optike, tako kot to velja pri bakrenih vodnikih.

Agencija najprej ugotavlja, da je v konkretnem primeru Telekom Slovenije tisti investitor, ki se je odločil za gradnjo omrežja ter svoje namere objavil na portalu⁴. V zvezi s predmetnimi namerami je nato RUNE Enia izkazal interes za skupno gradnjo, Telekom Slovenije pa mu je kot zainteresiranem soinvestitorju posredoval dopis, v katerem mu je predstavil pogoje skupne gradnje (navedeno izhaja iz priloge predlogu za rešitev spora, dok. št. 38261-1/2020/1). Telekom Slovenije je torej v konkretnih primerih osnovni investitor in mora skladno z drugim odstavkom 10. člena ZEKom-1 zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije. Zakon torej predvideva, da pogodbo pripravi osnovni investitor. Agencija meni, da ima osnovni investitor posledično tudi možnost, da v pogodbi določi pravila, v skladu s katerimi se gradi, vsaj dokler ta pravila niso nerazumna in bistveno ne ovirajo ali podražijo skupne gradnje.

Agencija ocenjuje, da pojasnila Telekoma Slovenije, zakaj zahteva 30-centimetrski odmik obeh infrastruktur, upravičujejo to zahtevo. Odmik 30 cm je potreben za minimiziranje možnih vplivov,

³ Navedeno izhaja iz zapisnika št. 38261-1/2020/31, str. 4.

⁴ <https://investicije.akos-rs.si/>, gre za sledeče objavljene namere gradenj: namera gradnje št. 21538 z dne 2. 7. 2020, namera gradnje št. 21503 z dne 17. 6. 2020, namera gradnje št. 21524 z dne 22. 6. 2020, namera gradnje št. 21493 z dne 9. 6. 2020 (navedeno izhaja iz zapisnika št. 38261-1/2020/18)

predvsem pri saniranju (odpravi) poškodb in napak na obstoječi infrastrukturi kot tudi pri gradbenih posegih, ki so potrebni za spremembe ali širitve te infrastrukture. Ta odmik sam po sebi ni tako velik, da bi ob gradbenih posegih na eni infrastrukturi zagotavljal popolno varnost druge infrastrukture, vendar se ob pravilnem načrtovanju in izvedbi gradbenih posegov bistveno zmanjša možnost poškodb druge infrastrukture v primerjavi s situacijo, kjer infrastrukturi ne bi bili ločeni, hkrati pa je takšne posege ob 30-centimetrskem odmiku obeh omrežij možno izvesti bistveno lažje, hitreje ter z manjšimi stroški. Operater seveda vedno tvega, da ob odkopu poškoduje tudi sosednjo infrastrukturo, ampak v primeru, da sta infrastrukturi dveh operaterjev fizično ločeni za zahtevan 30-centimetrski odmik, je možnost poškodb infrastrukture drugega operaterja, bistveno zmanjšana, s tem pa je zmanjšana tudi možnost nastanka s tem povezanih stroškov in odškodnin.

Po mnenju agencije je 30-centimerski odmik med obema infrastrukturama primeren, večji odmik bi bil s stališča gradnje neracionalen, ker ob povečanju stroškov gradnje ne bi bistveno povečal zgoraj naštetih koristi zaradi odmika infrastruktur, pri manjšem odmiku obeh infrastruktur pa se prednosti, ki jih tak odmik prinaša, izničijo. Prav tako agencija ocenjuje, da takšna zahteva za skupno gradnjo dveh istovrstnih infrastruktur ni niti pretirana niti nesorazmerna. Zato jo je treba šteti za upravičeno, razen na tistih (omejenih) delih trase, kjer tak odmik zaradi fizičnih ali pravnih preprek na terenu ni mogoč, vendar pa so koristi skupne gradnje v takšnem primeru večje od morebitnih negativnih vplivov pri vzdrževanju infrastrukture. V primerih, ko zaradi fizičnih ali pravnih preprek 30-centimetrski odmik na terenu ni mogoč, se mora skupna gradnja izkopa osnovnega jarka izvesti z največjim še možnim odmikom med infrastrukturama (cevmi) obeh operaterjev (manjšim od 30 cm), v skrajnem primeru tudi brez odmika. Odmik torej ne sme biti razlog za zavrnitev izvedbe skupne gradnje v konkretnih primerih. Kot izhaja iz predloženega dokaza RUNE Enia, fotografije sočasne gradnje javne razsvetljave, kjer so ena zraven druge tudi cevi Telekom Slovenije in RUNE Enia, je izvedba brez odmika namreč mogoča.

Na podlagi navedenega je agencija odločila tako kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

K 3. točki izreka:

RUNE Enia je zahteval, da agencija odloči, da Telekom Slovenije skupne gradnje fizične infrastrukture za izvedbo elektronskih komunikacijskih omrežij na lokacijah »TKO Gradišče nad Ajdovščino«, »FL Pesnica GPON Jarenina«, »FL Malečnik in FL Nebova« ter »GPON Vojnik-Pot v Konjsko« ne sme pogojevati z izkazom pridobitve ustreznih služnostnih pogodb oziroma drugih pravic gradnje na tujem zemljišču.

Zahtevek ni utemeljen.

Pravno podlago predstavlja 20. člen ZEKom-1, ki v prvem odstavku določa, da se služnost sklene v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture. V tretjem odstavku pa določa, da je obvezna sestavina pogodbe za ustanovitev služnosti v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 16. člena tega

zakona, tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca z njegove strani ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona.

V tem delu je bilo sporno, ali lahko Telekom Slovenije kot predpogoj za sklenitev pogodbe o skupni gradnji zahteva, da RUNE Enia izkaže, da ima pravico graditi na predmetnih lokacijah.

Pri gradnjah telekomunikacijskega omrežja gre največkrat za situacijo, da operaterji na zemljišču v tuji lasti gradijo svoje telekomunikacijsko omrežje. Glede tega ZEKom-1 v IV. poglavju z naslovom »Razlastitev in omejitev lastninske pravice« vsebuje določbe, ki se nanašajo na odvzem in omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri gradnji javnih telekomunikacijskih omrežij ter na ustanovitev in prenehanje služnosti, vključno z obsegom upravičenj služnostnih upravičencev. V prvem odstavku 16. člena je določeno, da je gradnja, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi v javno korist. V tretjem odstavku navedenega člena je določeno, da se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture. V četrtem odstavku pa je določeno, da se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah odvzame ali omeji po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

RUNE Enia je na ustni obravnavi dne 10. 9. 2020 (zapisnik št. 38261-1/2020/18, str. 5) trdil, da je pri služnosti določena tudi pravica graditi, na ustni obravnavi dne 5. 10. 2020 (zapisnik št. 38261-1/2020/31, str. 3) pa je navedel, da obstajajo v primeru sočasne gradnje pogoji za vpis služnosti po 21. členu ZEKom-1, in torej da izkaz pravice graditi ne more biti zadržek za zavrnitev sklenitve pogodbe in začetka skupne gradnje.

Agencija ugotavlja, da 20. člen ZEKom-1 določa, v kakšnem obsegu in kakšnem časovnem obdobju se sklene služnost ter kaj so obvezne sestavine pogodbe o ustanovitvi služnosti. V drugem odstavku 20. člena je tudi določeno, da je v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 16. člena tega zakona, obvezno tudi določilo o dopustnosti **skupne uporabe** komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca z njegove strani ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja. Glede na navedeno iz zakona torej izhaja, da je obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi služnosti klavzula, da se zagotovi *skupna uporaba komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca* tudi za druge fizične ali pravne osebe. Služnost na podlagi obvezne pogodbene klavzule za druge operaterje velja zgolj, če le-ti uporabljajo komunikacijske objekte (npr. cevi, jaške...) služnostnega upravičenca.

Ne določa pa zakon, da pridobljena služnostna upravičenja, ki jih dobi en investitor, avtomatično veljajo tudi za soinvestitorje, ki se pridružijo skupni gradnji. V primerih skupne gradnje dveh operaterjev gre namreč za skupno izvedbo gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Ob tem vsak investitor (operater) vzpostavi svoje lastno omrežje (t.j. položi svoje lastne cevi in npr. gradi svoje jaške), pri čemer pa posega v lastninsko pravico lastnikov nepremičnin na trasi postavitve omrežja. Posledično to pomeni, da mora imeti vsak investitor

samostojno izkazano pravico graditi, ki jo pridobi po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače (kot to določa četrta odstavka 16. člena ZEKom-1).

Glede navedb RUNE Enia, da bo na podlagi 21. člena ZEKom-1 operater v vsakem primeru služnost pridobil, ker so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena, agencija odgovarja, da ne glede na to, za začetek gradnje obstoj ta zakonske določbe ne zadošča. Gre zgolj za pravno podlago, ki jo bo pristojni organ upošteval pri odločanju o ustanovitvi služnosti. Vsak poseg v lastninsko pravico je mogoč šele po sklenitvi ustreznih služnostnih pogodb oz. po izvedenih postopkih pred pristojnim upravnim organom, ki odloča o ustanovitvi služnosti. Med izvedbo gradbenih del lahko pristojni nadzorni organi zahtevajo predložitev ustrezne dokumentacije in ob odsotnosti vseh predpisanih dokazil, bi lahko odsotnost pravice graditi družbe RUNE Enia za Telekom Slovenije kot osnovnega investitorja, ki ima pravico graditi, pomenila nepotrebno oviro, zaradi katere izvedba del potencialno ne bi potekala neprekinjeno. V tem oziru torej pogoj investitorja, ki za udeležbo pri skupni gradnji od soinvestitorja zahteva, da ima na ustrezen način predhodno urejena stvarno-pravna razmerja z lastniki zemljišč, po katerih gradnja poteka, ni nerazumen oziroma nesorazmeren pogoj.

Agencija je glede na navedeno odločila tako kot izhaja iz 3. točke izreka te odločbe.

K 4. točki izreka:

Agencija je ugotovila, da posebni stroški v tem postopku niso nastali niti jih nista uveljavljali stranki sami, zato je na podlagi 118. člena ZUP v povezavi s petim odstavkom 213. člena ZUP odločila, kot izhaja iz tretje točke izreka.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena ZEKom-1 je ta odločba dokončna.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo je v skladu s 192. členom Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - Odl.US, 81/2015, 40/2017) mogoče sprožiti upravni spor v roku 30 dni od njene vročitve. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke skupaj z izvodi izpodbijanega upravnega akta, v prepisu ali kopiji, vložijo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana.

Postopek vodila:

Špela Čerin
Področna podsekretarka

Mark Pohar
Vodja sektorja II

Vročiti: - RUNE Enia d.o.o., Partizanska cesta 109, 6210 Sežana, osebno;
- Telekom Slovenije, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, osebno.

